İşçi Bülteni
Özel Sayısı: 285

Fiyatı 25 YKr. Nisan 2008

Esenyurt-Kıraç İşçi Bülteni

Sefalete, sömürüye, köleliğe boyun eğme!

Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı'na Katıl!

Mücadeleye Güç Ver!

13 Nisan 2008 Pazar Saat :11.00

Yer : Çağdaş Gençlik Derneği Toplantı Salonu Cumhuriyet Meydanı Esenyurt İş Merkezi Kat: 2 No: 21 (Seramoni Düğün Salonu Üstü) / Esenyurt

Sermeye düzeni gün geçtikçe daha yoğun bir biçimde bizlere köleliği dayatıyor. Emeğimiz üzerindeki sömürü her geçen gün daha da artıyor. Çalışma ve yaşam koşullarımız her geçen gün daha da katlanılmaz hale geliyor. Tüm yaşamımız fabrika ile ev arasında sıkışmış durumda. Sabahtan akşama kadar bir köleden farksız çalışıp duruyoruz.
Karşılığındaysa bizim payımıza sefalet düşüyor. Geleceksiz ve güvencesiz bir yaşam düşüyor. Kölelik düşüyor.

Bizler çeşitli sektörlerde çalışan işçiler olarak geleceğimizi patronların insafına bırakmamak için, bizlere köleliği ve sefaleti dayatan patronlara karşı örgütlenmek ve mücadele bayrağını yükseltmek için gücümüzü birleştiriyoruz. Bu amaçla 13 Nisan'da Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı'nı topluyoruz. Biliyoruz ki, üreten eller biraraya gelmedikçe haklarını alamazlar. Haklarımızı almak, geleceğimizi kazanmak için gücümüzü birleştirelim, mücadeleye soluk katalım!

Sömürü ve kölelik her yerde!

O halde mücadele de her yerde olmalı!

Bizler işçiyiz. Hergün fabrikalara giderek hayatı üretiyoruz. Herşey biz işçilerin emeğiyle yaratılıyor. Hayat bizim sayemizde devam ediyor. Fakat bir avuç asalak bizim alınterimizi gaspederek zevk ve sefa içinde yaşarken, hergün servetlerine servet katarken, bizler en ağır koşullar altında eziliyoruz.

Bu sadece birkaç fabrikaya dair bir durum da değil. Örneğin Büyükçekmece'deki hemen bütün fabrikalarda aynı sömürü ve kölelik koşulları egemen.

Gezer Terlik

Gezer işçilerinin payına da bu sömürü düzeninde açlık ve sefalet düşüyor. Uzun saatlere yayılan tempolu, ağır, yorucu bir çalışma ve kölece bir yaşam biçimi... Uzun çalışma saatleri yüzünden eşinin, sevdiklerinin yüzünü göremeyen işçiler. Sosyal yaşamdan bahsetmek mümkün değil. Mesai bittiğinde eve giden işçiye ancak karnını doyuracak ve uyuyup dinlenecek kadar zaman kalıyor.

Pressan

Pressan patronu da sömürüyü giderek yoğunlaştırıyor. Yıllardır işçilerin kanını emerek yüksek kârlar elde eden Pressan patronu şimdi bunun karşılığında işçilere sefalet ücreti dayatıyor. Şu ana kadar işçilere verilen prim hiçbir gerekçe gösterilmeden gaspedildi. Verilen primi gaspedip aynı miktarda sözde zam yapıyor. Halbuki değişen birşey yok ücretler yerinde sayıyor.

Yıldız Kalıp

Çalışma koşullarının oldukça ağır olduğu Yıldız Kalıp'ta işçiler bizzat patron tarafından her türlü baskı ve hakarete mağruz kalıyorlar. Ayrıca zaten günde 10 saat çok ağır ve tempolu bir şekilde çalışan işçilere zorunlu mesai dayatılıyor. Kalmak istemeyenler ise işten atılmakla tehdit ediliyor. Ocak zamlarını mesaiye çok kalınması nedeniyle maliyetlerin arttığını gerekçe göstererek çok düşük tutan Yıldız Kalıp patronu, bir yandan da üretimin yetişmediğini söyleyerek işçileri mesaiye zorluyor. Ücretler yapılan işin ağırlığı karşısında çok düşük tutuluyor.

Dankek

Ücretler çok düşük. Bu nedenle işçiler mesailerden medet umuyorlar. Biraz daha fazla para alabilmek uğruna gece-gündüz çalışıyorlar. Zaten fazla mesaiye kalmak istemeyeni de zorla mesaiye bırakıyorlar. Kalmak istemeyenler ise patron tarafından cezalandırılıyor. Mesaiye gelmeyenler o gün işe alınmayarak eve gönderiliyor. Daha sonra da hiçbir yasal dayanağı olmamasına rağmen iki günlük ücreti kesiliyor. Hafta sonu tatili yok.

Astaş Alüminyum

Astaş'ta özellikle son beş yıldır baskı ve yıldırma politikaları aşırı boyutlara ulaşmış halde. İşçiler, sürekli olarak farklı işlerde çalışmaya, hiç yapmadığı işleri yapmaya zorlanıyor. Bunun sonucunda birçok iş kazası yaşanıyor. Herhangi bir işi yapamayacağını, branşı olmadığını söyleyen işçilere ise kapı gösteriliyor. Diğer yandan aşırı mesailer insanları canından bezdirmekte. İşçiler ayın 30 gününü fabrikada geçiriyorlar. Sosyal yaşam Astaş işçileri için bitmiş durumda.

Samet Kalıp

Taşeron işçilerin hiçbir sosyal hakkı olmadığı gibi çok düşük ücrete çalıştırılıyorlar. Her yıl taşeron isim değişikliği yapıp işçilere belge imzalattırarak tazminatlarını gaspediyor. Her yıl girdi-çıktı yapılarak sigorta primleri birkaç ay yatırılmıyor. Kadrolu işçilerin sayısı ise gün geçtikçe azaltılıyor. Taşeron işçiler tehdit olarak kullanılarak ücretlere çok düşük zam yapılıyor. İş koşulları gün geçtikçe ağırlaştırılıyor.

Kale Kilit

Fabrika Türk-İş'e bağlı olan Türk-Metal Sendikası'nda örgütlü. Fabrikanın sendikalı olmasına rağmen işçiler üzerinde yoğun bir baskı var. İşçiler ağır ve tempolu bir çalışmaya maruz bırakılıyorlar. Sendika ise tam bir patron sendikası. İşçilerin hiçbir talebine cevap vermediği gibi sorunlara karşı duyarlı olan işçilerin işten çıkarılmasına da göz yumuyor, izlemekle yetiniyor.

Artık buna dur demek gerek!

Bunun yolu ise haklarımızı almak için örgütlenmekten, tek yumruk tek yürek olmaktan geçer. Ancak örgütlü gücümüzle patronların karşısına dikilirsek, hakkımız olanı alır ve daha insani çalışma ve yaşama imkanlarına kavuşuruz.

Bu nedenle acilen fabrikalarımızda güvendiğimiz, inandığımız arkadaşlarımızla biraraya gelmeli, güçlerimizi birleştirmeli, fabrika komitelerini kurmalıyız. Örgütlenme çalışmamızı bu komite ile yürütmeliyiz. Hakkımız olanı almanın tek yolu budur.

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın işçilerin örgütlü mücadelesi!

2008 yılına işçilere ve ezilen halklara yönelik saldırılar ile girdik. Bu saldırılar her zamankinden çok daha kapsamlı. Emperyalizm ve onun ülkemizdeki işbirlikçisi sermaye, örgütsüzlüğümüzü fırsat bilerek gözünü işçilerin kazanılmış haklarına dikti. Sosyal yıkım yasası (SSGSS) ile tüm sağlık hizmetlerini paralı hale getirmek isteyen sermaye, bununla da yetinmeyip emeklilik, kreş hakkı, kıdem tazminatı, dul ve yetim maaşları...vs. gibi haklarımızı da hedef tahtasına koymuş durumda. Tüm bunlarla hedeflenen sinmiş, açlığa ve yoksulluğa mahkum edilmiş, kölеleştirilmiş bir işçi sınıfı yaratmak. Böylece bu gözü dönmüş kan emici sermaye sınıfı, hem işçilik maliyetlerini düşürerek daha fazla kâr edecek, şimdiye kadar yük olarak gördüğü kıdem, sigorta primi gibi haklardan kurtulmuş olacak; hem de sınıfın tüm örgütlülüğünü parçalayarak kendisine sorun çıkarmasını engellemiş olacak. Böylece ABD emperyalizmine uşaklık yaparken hiçbir muhalefetle karşılaşmayacak.

Bilindiği gibi ABD emperyalizmi beş yıldır Ortadoğu'yu kan gölüne çeviriyor. Bunu her ne kadar "demokrasi" getireceğim diye yapsa da, herkes bunun Ortadoğu'daki petrol kaynaklarını ele geçirmek ve tam bir hakimiyet kurarak burayı sömürgeleştirmek için yaptığını biliyor. ABD emperyalizmi bölgede istediği gibi at koştururken, en büyük yardımı Türkiye ve İsrail'den alıyor. İsrail yarım yüzyılı aşkın bir süredir Filistin'i işgal altında tutarken, tarihin en kanlı katliamlarına imza atıyor.

Türkiye ise efendisi ABD'nin talimatları ile İsrail ile ilişkilerini geliştirmenin peşinde. Aynı zamanda içerde devrimci muhalefete azgınca saldırırken, ulusal haklarını talep eden Kürt ulusunu ise inkar ve imha politikasıyla sindirmeye çalışıyor.

ABD emperyalizmi elindeki Irak halkının kanı kurumadan şimdi de gözünü İran petrollerine dikti. Tabii yine iki uşağıyla birlikte. Olası bir İran'a saldırı durumunda ABD, Türkiye'yi bir saldırı üssü olarak kullanmanın hesaplarını yapıyor. Türkiye'ye biçtiği rol katliama ortaklık. 5 Kasım 2007 tarihinde yapılan karanlık görüşmede ABD, Türkiye'ye operasyon izni verirken, bu jestine karşılık olarak aşağılık bir rol biçti.

Emperyalizmin ve onun işbirlikçisi sermayenin saldırılarına dur diyecek tek güç işçi sınıfıdır. 14 Mart'taki iki saatlik bir iş bırakma eylemi bile sermayeye geri adım attırmaya yetti. İşçi sınıfı üretimden gelen gücünü kullandığında neler yapabileceğini bir kez daha göstermiş oldu. Ama bu yeterli değil. Her gün emperyalizmin ve onun ülkemizdeki ayağı olan işbirlikçi burjuvazinin yeni saldırılarıyla karşı karşıya kalıyoruz.

Önümüzde işçilerin bayramı olan 1 Mayıs var. 1 Mayıs işçilerin omuz omuza verdiği, sınıf kardeşliğini pekiştirdiği, sermayeye karşı mücadele alanlarında sesini yükselttiği bir gündür. Saldırıların arttığı bugünlerde yine sermayenin saldırılarına karşı durmak, "İşçilerin birliği halkların kardeşliği!" şiarını ilan etmek için 1 Mayıs'ta mücadele alanlarında işçiler olarak sesimizi yükseltelim. Geçen sene 1 Mayıs'ta 30 yıl aradan sonra Taksim'e çıkılmıştı. Bu adımı şimdi daha ileriye taşımak, 1 Mayıs'ı bu yıl daha bir coşkuyla ve militan bir ruhla karşılamak gerekiyor.

Emperyalistlerin döktüğü kanların, işçilerin haklarına yönelik saldırıların hesabını 1 Mayıs'ta mücadele alanlarında soralım. Kapitalizm yoksulluk ve açlık demektir. Savaş demektir. Sömürü demektir.. Halkların kardeşçe yaşaması, sömürünün kalkması ancak işçi sınıfının devrimci-militan bir mücadelesi sonrası iktidarı almasıyla mümkündür.
Unutmayalım ki hak verilmez alınır.

Sefalete, sömürüye, köleliğe boyun eğme!

Büyükçekmece İş
Mücadele

İşçiler, kardeşler!

Sermeye düzeni bizlere köleliği dayatıyor. Emeğimiz üzerindeki sömürü her geçen gün daha da artıyor. Çalışma ve yaşam koşullarımız daha da katlanılmaz hale geliyor. Tüm yaşamımız fabrika ile ev arasında sıkışmış durumda. Sabahtan akşama kadar bir köleden farksız çalışıp duruyoruz. Karşılık olarak da payımıza ancak sefalet düşüyor. Geleceksiz ve güvencesiz bir yaşam düşüyor.

Düşük ücretle çalıştırılıyoruz!

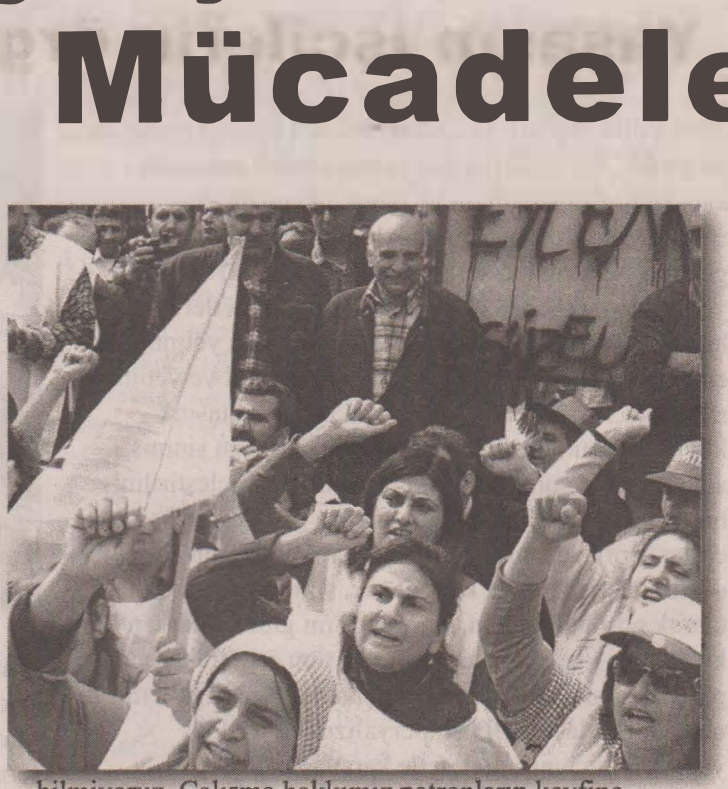
Her gün fabrikalarda ölesiye çalışarak patronlar için zenginlik üretiyoruz. Onların cepleri sürekli şişerken, onların kasaları dolarken zenginliği üreten bizler sefalet ücretlerine mahkum ediliyoruz. Açlık sınırının 696 YTL olduğu yoksulluk sınırının 2.269 YTL olduğu günümüzde çoğumuzun çalıştığı ücret olan asgari ücret açlık sınırının bile altında.

Sosyal güvenceden yoksunuz!

En temel sosyal güvencemiz olan sigorta hakkımız bir çok yerde gasp ediliyor. Kimi yerlerde eksik ödeniyor. Kimi yerde deneme süresi bahanesiyle uzun bir süre başlatılmıyor. Ülkede en az 10 milyon kişi sigortasız çalıştırılıyor.

İş güvencesinden yoksunuz!

Hiçbirimizin iş güvencesi yok, yarın ne olacağımızı

bilmiyoruz. Çalışma hakkımız patronların keyfine kalmış durumda. Her an sorgusuz-sualsiz kapının önüne konulabiliriz. Patronlar işten atmayı bizi kölece sömürmek için bir koz olarak kullanıyor.

İşyerlerimiz taşeronlaştırılıyor!

Patronlar birçok fabrikayı taşeronlaştırıyorlar. Bu yolla hem örgütlenmemizi engelliyor, hem de haklarımız gaspediyorlar. Fabrikalarda taşeron firmalarda çalıştırılan işçiler büyük ölçüde sigortasız ve oldukça düşük ücretlerle çalışıyorlar. Patronlar bu yolla diğer işçilerın haklarını da gaspediyorlar. Üstelik bu sayede işçiler arasında rekabet yaratıyorlar.

Merhaba dostlar!

Kapitalizm sömürü ve talan üzerine kurulu olduğu için bu düzende emeğin ve insanlığın hiçbir değeri yok. Gün geçmiyorki işçilerin hakları gaspedilmesin. Biz çorap işçilerine bu sömürüye fazlasıyla maruz kalıyoruz. Çalıştığımız fabrikalarda hep aynısorunlarla insanlık dışı muamelelerle karşı karşıya kalıyoruz.

Uzun çalışma saatlerinden sigartasız çalışmaya kadar çok yakcı sorunlarımız mevcut.

Bizler çorap işçileri olarak 13 Nisan'da yapılacak olan Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı'na gerekli önemi veriyor ve kurutayı destekliyoruz. Tüm sınıf kardeşlerimizide gerekli desteği vermeye çağırıyoruz.

Çorap işçileri

Sermayenin aşırı kâr hırsı ile izlemiş olduğu politikalar bütün işçi sınıfını yoğun bir sömürüye maruz brakmaktadır. Bütün sektörlerde olduğu gibi bizim çalıştığımız gıda sektöründede uzun çalışma zorunlu fazla mesailer ücret düşüklüğü sigortasız çalışma gibi birçok sorun var.

Biz gıda işçileri olarak 13 Nisan'da toplanması planlanan Büyükçekmeci İşçi Kurultayı'na değişik sektörlerde işçi kardeşlerimizin katılacağını, ortak sorunlarımızın tartışılacağını ve ortak çözümlerin üretileceğini düşünerek işçi kurultayını destekliyoruz.

Gıda işçileri

çi Kurultayına Katı
ve Güç Ver!

Sağlık hakkımız ve kıdem tazminatı hakkımız yok edilmek isteniyor!

Her geçen gün yeni hak gasplarıyla karşılaşıyoruz. Sermaye devletinin şu anda mecliste beklettiği önümüzdeki süreçte yasalaştırmayı düşündüğü bir yasa tasarısı var. Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) adı verilen bu yasayla sağlık hizmetlerinden yararlanma hakkımız ve emeklilik hakkımız ortadan kaldırılmak isteniyor. Paran kadar sağlık hizmeti ve mezarda emeklilik dayatılıyor. Aynı şekilde kıdem tazminatı hakkımız da tehdit altında. Şu an hazırlanan başka bir yasa tasarısıyla da kıdem tazminatı hakkımız ortadan kaldırılmak isteniyor.

Sendikalaşma hakkımızı kullanmamız engelleniyor!

Sendikalaşma hakkı da patronlar tarafından engelleniyor. Yasal ve meşru hakkımız olduğu halde sendikalaşmamızın önüne her türlü engel çıkartılıyor. Sendikalaşma hakkını kullanmak isteyen işçiler derhal işten atılıyor.

Sorunlarımız saymak bitmeyecek kadar çok. Yukarıda sıraladığımız sorunlar hepimizin ortak sorunları. Bugün her birimiz farklı fabrikalarda çalışıyoruz. Ama aynı sorunları yaşıyoruz. Bizler örgütlü olmadığımız için biraraya gelmediğimiz için bu sorunlar gün geçtikçe dahada yoğunlaşıyor.

Artık yaşamımızı cehenneme çeviren bu saldırılara karşı ne gözümüzü kapayabiliriz ne de bireysel tepkilerle sorunlarımızı çözebiliriz. Sorunlarımızı çözmek, sömürüyü bir nebzede olsa sınırlamak için mücadeleden başka seçeneğimiz yok!

Bizler çeşitli sektörlerde çalışan işçiler olarak, geleceğimizi patronların insafına bırakmamak için, bizlere köleliği ve sefaleti dayatan patronlara karşı örgütlenmek ve mücadele bayrağını yükseltmek için gücümüzü birleştiriyoruz. Bu amaçla **13 Nisan**'da **Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı**'nı topluyoruz. Amacımız değişik fabrikalardan işçilerin biraraya geldiği, sorunlarını ve çözüm yollarını tartıştığı, gücünü birleştirdiği güçlü bir mücadele mevzisi yaratmak. Çünkü biliyoruz ki üreten eller biraraya gelip kavgasını vermedikçe haklarını alamazlar. O halde artık yeter diyelim ve gücümüzü birleştirelim!

İnsanca yaşamaya yeterli bir ücret için,
İnsanca çalışma ve yaşam koşulları için,
İş güvencesi ve sigarta hakkı için,
Sendikal örgütlenme hakkı için...

Mücadeleye atılma zamanıdır!

Unutmayalım ki, işçi sınıfı örgütlüyse güçlüdür ve herşeydir. Örgütsüzse hiçbirşey. Örgütsüzlüğümüze son vermek için bir adım atalım. Kurultay çalışmasına destek verelim. Fabrikalarımızda kurultaya katılımı örgütlemek için harekete geçelim. Onurumuz ve geleceğimiz için, emeğin kurtuluşu için bu kavgaya omuz verelim!

Birleşen işçiler yenilmez!
Kurtuluş yok tek başına,
ya hep beraber ya hiçbirimiz!

BÜYÜKÇEKMECE 2. İŞÇİ KURULTAYI HAZIRLIK KOMİTESİ

İnsanlığın hiçbir değerinin olmadığı her şeyin sadece patronların elde edeceği kâra göre belirlendiği bu düzende yaşıyoruz. Sömürü ve kölelik yoğunlaştıkça biz işçiler her geçen günü arar duruma geliyoruz artık. Gece-gündüz demeden çalışıyoruz. Patronlara zenginlik üretiyoruz. Biz isc sefalet koşularında yaşıyoruz. Her zenginliği bir üretiyoruz ana patronlar bize kölece çalışma koşulları ve geleceksiz bir yaşamı dayatıyorlar.
Bu duruma son vermenin, bu sömürüyü boşa düşürmenin hak ve çıkarlarımızı savunmanın tek yolu sermayeye karşı örgütlü birliğimizi yaratmakla mümkün olur.
Biz metal işçileri olarak Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı'nın işçi sınıfının örgütlü birliğinin bir adımı olacağına inanarak kurultayı destekliyoruz. Tüm sınıf kardeşlerimizi gerekli desteği vermeye çağırıyoruz.

Metal işçileri

Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı KHK temsilcisi ile röportaj...

"Sömürüye ve köleliğe karşı ortak bir irade yaratmayı hedefliyoruz!"

- 13 Nisan'da 2. Büyükçekmece İşçi Kurultayı'nı toplayacağınızı duyurdunuz. Bölgede gerçekleştirmeyi düşündüğünüz kurultay hangi ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıktı?

Kurultay Hazırlık Komitesi temsilcisi: Bu soruları anlaşılır biçimde yanıtlayabilmek için öncelikle hem toplamında hem de bölgemizde işçi sınıfının durumunu kabaca ortaya koymak gerekir. Hem bugün yaşamış olduğu sorunlar açısından, hem de bilinç ve örgütlülük düzeyi açısından... Bilindiği gibi uzun bir dönemdir sermaye işçi ve emekçilere her alanda saldırıyor ve saldırılar giderek yoğunlaşıyor. İşçi sınıfının kazanılmış hakları büyük ölçüde gaspedilmiş durumda. Örneğin sermaye pervasız bir tutumla kıdem tazminatı hakkının gaspını dayatıyor. Aynı şekilde SSGSS saldırısıyla da tam anlamıyla yıkımın önünü açıyor. Buna karşın, son dönemdeki kimi karşı koyuşlarını saymazsak, işçi sınıfına uzun süredir bir sessizlik hakim.

Genel planda işçi sınıfına yönelik saldırılar bu kadar boyutluykcn, bu, bölgemizde yer alan fabrikalara sömürünün ve köleliğin daha da yoğunlaşması olarak yansıyor. Büyükçekmecc büyük bir sanayi havzası. Burada yüzlerce fabrika, onbinlerce işçi var. Oldukça sınırlı sayıda fabrikanın dışında büyük ölçüde kuralsız çalışma sözkonusu. Hakkın-hukukun olmadığı, patronların yasaları dahi uymaya gerek duymadığı bir durumdan söz ediyoruz. Sigortasız çalışma, uzun çalışma saatleri, zorunlu mesailer, taşeronlaştırma, düşük ücretler, güvencesiz çalışma vb.'nin yanısıra işçilere günlük olarak uygulanan baskılar var. Bu baskılar kimi fabrikalarda çok sistemli uygulanıyor. Bu bölgede bunun birçok örneğini gördük. Ravelli'de, Mert Çelik'tc, Günkar'da, vb...

Tabii patronların bu kadar pervasız saldırmasının gerisinde işçilerin yaşamış olduğu dağınıklık ve örgütsüzlük var. Bölgede sendikal örgütlenme yok denecek kadar az. Bu tabloyla beraber düşündüğümüzde, 13 Nisan'da toplamayı düşündüğümüz kurultayın nasıl bir ihtiyacın ürünü olarak şekillendiği de az-çok anlaşılıyor.

Toparlamak gerekirse sınıfın içinde bulunduğu bu olumsuz tabloyu tersine çevirmek, bunun için de örgütlenme ve mücadele planında acil adımlar atmak gerekiyor. Bu köleliğe ve sömürüye karşı işçi sınıfının mücadelesini adım adım örmek yakıcı bir ihtiyaç. Bu mücadeleyi örmek ise herkesten önce devrimci işçilerin, öncü işçilerin görevi. Dolayısıyla 2. Büyükçekmece İşçi Kurultayı bölgemizde sınıf mücadelesini ilerletmek için toplanıyor. Sömürüye ve köleliğe karşı öncü, ileri işçileri biraraya getirip buradan ortak bir irade çıkarmayı hedefliyoruz. Tüm fabrikalarda sömürü o kadar yoğunlaşmış durumda ki, örgütlenmek ve mücadele etmek her geçen gün daha fazla yakıcı bir ihtiyaç haline geliyor işçiler için. Kısacası kurultayımız mücadeleyi örgütlemek ve geliştirmek için toplanıyor.

- Kurultay hazırlıkları ne aşamada? Kurultay hazırlıkları kapsamında şu ana kadar neler yaptınız?

Kurultaya hazırlık kapsamında bugüne kadar güç ve olanaklarımız sınırlarını da epeyce zorlayarak bir çalışma yürütük. Bunun en önemli ayağı çalışmaları yürütecek komitelerin oluşturulmasıydı. İlk olarak çeşitli fabrikalarda, değişik sektörlerde çalışan arkadaşlarla biraraya gelerek bir Kurultay Hazırlık Komitesi kurduk. Giderek tekstil, gıda gibi sektörlere yönelik komiteler oluşturma ve fabrikalarda bunların alt ayaklarını oluşturma gibi bir bakışla hareket ettik. Bu doğrultuda belli bir mesafe aldık. Çalışmamızın bir parçası olarak sınıfın genel sorunlarıyla ve örgütlenme mcselesiyle ilgili geniş katılımlı seminerler düzenledik. Daha dar katılımlarla çeşitli eğitim toplantıları yaptık. Fabrika toplantıları örgütledik. İşçileri mücadeleye ve güçlerini kurultayda birleştirmeye çağıran binlerce bildiri dağıtık. Bir takım fabrikalara yönelik olarak işyerlerindeki özgül sorunları işleyen özel bildiriler hazırladık ve kullandık.

Çalışmalarımız iki aylık bir hazırlık sürecini kapsıyor. Gelinen yerde çalışmamızın bir gelişim seyri izlediğini söyleyebiliriz. Bu çabalar sonucunda artık birçok fabrikadan işçilerle bağlarımız var. Bazı fabrikalardaki işçilerle ise bağlarımız daha sistemli ve örgütlü bir

biçim almış durumda. Bütün bu çabalarımızın sonuçlarının kurultaya yansıyacağını umuyoruz. Bu arada şunu da belirtmek gerekiyor. Kurultayı bölgedeki çalışma açısından bir amaç olarak görmüyoruz. Kurultay bu bölgedeki örgütlenme ve mücadele süreçleri açısından bir araçtır. Kurultay sonrasında da mücadele süreci daha ileri düzcyler kazanarak devam edecektir. Kurultayda oluşturulacak irade sayesinde çalışmalarımız daha da yoğunlaşacaktır.

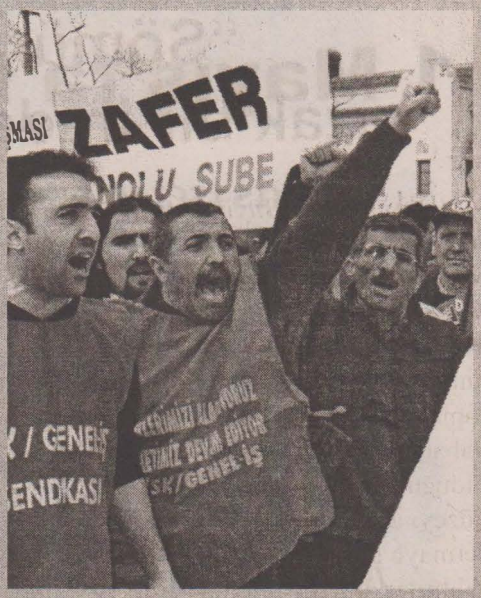
- Kurultayla neyi hedefliyorsunuz?

Daha önce de söylemiş olduk aslında, kurultayın bir sihirli anahtar olmadığının bilincindeyiz. Ancak kurultayın bize, sınıf hareketine kimi kazanımlarının olacağı da kesindir. Hazırlık çalışmalarına, etkinliklere pek çok işçinin katılması, bu işçilerin çeşitli meselelerle ilgili bir eğitim süreci yaşamaları, kimi pratik süreçlerin içinde yer almaları şimdiden elde ettiğimiz kazanımlar olarak görülmelidir. Yani bizzat hazırlık sürecinin örgütlenmesi bile anrlamlı kazanımlara yol açmıştır.

Kurultayın ne gibi sonuçlar üreteceğini bugünden kestirmek mümkün değil elbette. Fakat kimi beklentilerimiz de var. Toplanacak kurultay taban örgütlenmesinin önemini bölgedeki, fabrikalardaki işçilere anlatmanın bir aracı haline gelirse, kimi fabrikalarda bu örgütlülüklerin yaratılması anlamında ön açıcı, teşvik edici bir rol oynarsa, beklentilerimizin bir bölümünü de karşılamış olacaktır.

Bir diğer beklentimiz ise, farklı fabrikalardaki mücadele ve örgütlenme süreçlerini birbirine bağlayan, dayanışmayı sağlayan, bölgedeki sınıf hareketini geliştirme konusunda bir araç, bir odak olabilecek yeni örgütsel araçların kurultayın gündemine gelmesi, bu tür araçların yaratılması konusunda bir ortak iradenin ortaya konulmasıdır. KHK olarak, kurultayda bölgesel bir işçi platformu kurulması önerisini tartışmaya açmayı planlıyoruz. Bu türden bir yapılanma için gerekli iradenin kurultayda ortaya çıkmasını önemsiyoruz. Bunu başarabilirsek, kurultay gerçek anlamda başarıya ulaşmış, bölgedeki işçi hareketi açısından kendi üzerine düşen rolü oynamış olacaktır.

TÜYAP/Sardunya işçileri
Birleştiler ve kazandılar!

Sermeye sınıfının saldırılarının artığı bir dönemden geçiyoruz. İşçilerin tepkisi de artıyor, grev ve direnişler yaygınlaşıyor. Bizler de gıda ve hizmet sektörü bünyesindeki TÜYAP/Sardunya işçileri olarak işyerimizde yaşanan hak gasplarına, fazla çalışma saatlerine, harcanan emek karşılığında düşük ücret ödenmesine karşı işyerimizde bir komite kurarak örgütlenme mücadelesi başlatık.

Büyükçekmece İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi'nden arkadaşların dayanışması ve desteğini de alarak birliğimizi sağladık. Kararlı bir tutumla patronun karşısına çıkıp talcplcrimizi patrona kabul cttirdik.

Şirkette önceleri asgari ücret yerine şirket zammı uygulanmaktaydı. Sonraki dönemde şirket zammı uygulaması kaldırıldı, asgari ücret karşılığında günlük 12 saat çalışma sistemi dayatıldı. 2 yıl da bu şekilde asgari ücretle çalıştırıldık.

Yürüttüğümüz mücadele sonucu çalışma saatleri yeniden 8 saate düşürüldü, ücretlerimizde de %32'lik bir artış sağlanmış oldu. Biz taleplerimizi ilk ilettiğimizde patron bizi ciddiyc bilc almadı. Ama biz iş durdurup patrondan toplantı talcp edince işin ciddiyctini anladı ve bizimle masaya oturmak zorunda kaldı. Tabii ki örgütlü hareket ederek elde etmiş olduğumuz bu kazanımı yine örgütlü hareket ederek koruyacağız.

Şimdi bu örgütlü mücadelemizi diğer sektörlerde çalışan sınıf kardeşlerimizle birleştirmek için 13 Nisan'da yapılacak olan **Büyükçekmece İşçi Kurultayı**'na katılacağız. Sermayc sınıfına karşı bütün işçilcrin örgütlü mücadelesini konuşmak, tartışmak, paylaşmak ve kararlar almak için işçi kurultayında buluşmak dileğiyle...

Geleceksiz yaşamaya, güvencesiz çalışmaya karşı;

1 Mayıs'ta Mücadele Alanlarına!

1 MAYIS İŞÇİ MARŞI

Günlerin bugün getirdiği
Baskı, zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez
Sömürü devam etmez
Yepyeni bir hayat gelir
Bizde ve heryerde
1 Mayıs 1 Mayıs
İşçinin, emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı
Yepyeni bir güneş doğar
Dağların doruklarından
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın ufuklarında
Yurdumun mutlu günleri
Mutlak gelen gündedir
1 Mayıs 1 Mayıs
İşçinin, emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı
Vermeyin insana izin
Kanması ve susması için
Hakkını alması için
Kitleyi bilinçlendirin
Bizlerin ellerindedir
Gelen ışıklı günler
Gün gelir gün gelir
Zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda
Bir kağıt gibi erir gider

Bahar döneminin sermayenin saldırılarına karşı tok bir yanıt olabilmesi için bugünden örgütlü-örgütsüz, sendikalı-sendikasız tüm işyeri ve fabrikalarda 1 Mayıs örgütleme komiteleri, komisyonları vb. adlar altında sürecin örgütlenmesi doğrultusunda harekete geçilmelidir. Sınıfın devrimci 1 Mayıslar'ını yaratmak ancak bu şekilde olanaklı olacaktır.

Milyonlarca işçi ve emekçiyi ilgilendiren saldırılara karşı "Geleceksiz yaşamaya, güvencesiz çalışmaya karşı mücadeleye!" şiarı "1 Mayıs'ta işbırakarak alanlara!" çağrısıyla birleşmeli, 2008 1 Mayıs'ı sınıf hareketinin uzun süredir içinde bulunduğu dağınıklık, güvensizlik ve örgütsüzlük tablosuna son vermenin bir olanağı haline getirilmelidir. Bu 1 Mayıs sermaye iktidarına, sert sınıf mücadelelerine hazırlanan militan bir işçi sınıfının ayağa kalkmaya hazırlandığının mesajını vermelidir.

Bunun için de tüm saldırılar bir bütünlük içinde ele alınmalı, saldırıların kapsamı tabanda işlenmeli, saldırılara karşı genel grev-genel direniş çağrısı yükseltilmeli, somut olarak da 1 Mayıs alanlarına çağırmalıdır. Bunun en önemli aracı olarak, yurdun dört bir tarafında her semtte, her fabrika, her havzada 1 Mayıs'ı örgütleme birimleri kurulmalıdır. Görev ve sorumluluklar ortadadır. Geleceksiz yaşamaya, güvencesiz köle gibi çalışmaya karşı sınıfın devrimci 1 Mayıslar'ını yaratmak görevi bizleri bekliyor!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 285 * Fiyatı: 25 YKr * Nisan 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92